REBELSE MEISJES

KLIMAAT STRIJDERS

25 VERHALEN OVER VROUWEN DIE DE AARDE BESCHERMEN

REBELSE MEISJES

KLIMAAT STRIJDERS

25 VERHALEN OVER VROUWEN DIE DE AARDE BESCHERMEN

© 2022 ROSE stories

Oorspronkelijke titel *Rebel Girls - Climate Warriors, 25 Tales Of Women Who Protect The Earth*
Copyright © 2021 Rebel Girls, Inc.
Tekst Abby Sher, Nana Brew-Hammond, Sam Guss, Sarah Parvis, en Susanna Daniel
Art director Giulia Flamini
Cover en grafisch ontwerp Annalisa Ventura
Coverillustraties Annalisa Ventura en Kristen Brittain
Met speciale dank aan Emilee Jayne Moore, Grace House, Kait Bergun, Maithy Vu, Marina Asenjo

Dit boek behoort tot de categorie ‘creatieve non-fictie’. Het is een verzameling hartverwarmende en tot nadenken stemmende bedtijdverhalen op basis van de levens van vijfentwintig bijzondere vrouwen. Het is geen allesomvattende weergave van hun levensloop en wat ze bereikt hebben.

Een deel van de illustraties in dit boek is eerder gepubliceerd in de boeken *Bedtijdverhalen voor rebelse meisjes, Bedtijdverhalen voor rebelse meisjes 2, Bedtijdverhalen voor rebelse meisjes: 100 verhalen over Black Girl Magic* en *Good Night Stories for Rebel Girls: 100 Immigrant Women Who Changed the World.*

Eerste Nederlandse uitgave ROSE stories 2022
Vertaling Muriël Megens en Najiba Abdellaoui
Zetwerk Studio Pietje
Voorwoord Faiza Oulahsen
Redactie Inge Marleen Swinkels
Correctie Patricia Pisters
Drukwerk IPP printers

www.rebelsemeisjes.nl

ISBN 978 90 832603 2 7
NUR 270
Eerste druk oktober 2022

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van ROSE stories, Beethovenstraat 32-1, 1077 JH Amsterdam.

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD DOOR FAIZA OULAHSEN 4

ANGELINA ARORA • Uitvinder 6
ANNE HIDALGO • Politicus 8
AUTUMN PELTIER • Activist voor schoon water 10
BERNICE NOTENBOOM • Klimaatjournalist en filmmaker 12
DANNI WASHINGTON • Oceaanbeschermer 14
ELLA AND CAITLIN McEWAN • Klimaatactivisten 16
ESOHE OZIGBO • Klimaatactivist 18
GRETA THUNBERG • Klimaatactivist 20
HU WEIWEI • Ondernemer 22
ISATOU CEESAY • Activist en sociaal ondernemer 24
JAMIE MARGOLIN • Klimaatactivist 26
JULIA BUTTERFLY HILL • Activist en schrijver 28
KOTCHAKORN VORAAKHOM • Landschapsarchitect 30
KRISTAL AMBROSE • Milieuwetenschapper 32
LOKI SCHMIDT • Natuurbeschermer 34
LUCIE PINSON • Klimaatactivist 36
LUCY KING • Zoöloog 38
MARGARET ATWOOD • Schrijver 40
MARJORY STONEMAN DOUGLAS • Journalist en natuurbeschermer 42
MYA-ROSE CRAIG • Ornitholoog en activist 44
NEMONTE NENQUIMO • Klimaatactivist 46
PURNIMA DEVI BARMAN • Bioloog 48
RACHEL CARSON • Zeebioloog en schrijver 50
WANGARI MAATHAI • Klimaatactivist 52
WINONA LADUKE • Activist en boer 54

SCHRIJF JE EIGEN VERHAAL 56
TEKEN JE PORTRET 57
VIER DE NATUUR 58
LEEF GROEN 60
MEER VERHALEN! 62
DE ILLUSTRATOREN 63
OVER REBEL GIRLS 64

VOORWOORD

Het begin van mijn gevangenschap zal ik nooit vergeten. Het was donderdag 19 september 2013, vroeg in de avond. Ik was net klaar met avondeten toen ik mijn Braziliaanse mede-activist Ana Paula hoorde schreeuwen: 'Helikopter! Helikopter!' Ik rende het dek op en daar zag ik op zo'n tien meter hoogte een militaire helikopter. Het was net een scène uit een James Bond-film. Vanuit de helikopter kwam er een touw naar beneden rollen. Ons Greenpeace-schip werd geënterd door de Russische autoriteiten. Binnen enkele minuten waren we omsingeld door gemaskerde mannen in camouflagekleding, gewapend met AK-47's.

Een paar dagen later belandden we in de cel onder beschuldiging van piraterij, met een straf van tien tot vijftien jaar. We waren in het noordpoolgebied om vreedzaam te protesteren tegen riskante olieboringen. We wilden de fossiele industrie een halt toeroepen en de planeet behoeden voor de catastrofale gevolgen van de klimaatcrisis. Het olie- en gasbedrijf waar we tegen protesteerden wist dat, de Russische autoriteiten wisten dat, net als de rest van de wereld.

Maar de waarheid deed er niet toe. De bibliothecaris van het detentiecentrum bracht de gevangenen af en toe een krant. De eerste keer dat ze me een krant bracht, zei ze: 'It's a Russian newspaper.' Het is een Russische krant. Ik begrijp geen Russisch, maar foto's zeggen meer dan duizend woorden. Ik sloeg de krant open en daar stond ik, met naam en foto, geboeid en begeleid door agenten om naar de rechtszaal te worden gebracht. Ik zuchtte diep en dacht: kan het nog erger worden? Helaas wel, want kort daarna kropen de ratten over de vloer van mijn cel. Het filmscenario was compleet.

Met alle aandacht die ik kreeg toen ik op vrije voeten kwam, besefte ik dat het toch best bijzonder is om als jonge meid actie te voeren. Een vrouwelijke journalist, die haar mening niet onder stoelen of banken stak, vroeg me: 'Heb je er spijt van?', 'Moet je wel op die manier actievoeren?' Maar ook: 'Wat doet een jonge meid als jij op een Greenpeace-schip?' En wat mij bezielde om naar de Noordpool te gaan. Met een vriendelijke glimlach keek ik de journalist aan en zei: 'Ik vecht voor jouw toekomst, voor die van mij en voor die van iedereen die na ons komt.'

Nee, ik heb er geen spijt van. Natuurlijk zijn er momenten van angst en onzekerheid geweest, maar vooral momenten van trots. Mijn lot lag weliswaar in de handen van het Russische regime, maar ik had niks verkeerds gedaan. Ik stond voor mijn principes als klimaatactivist en ik was niet van plan mij de mond te laten snoeren. We waren naar het boorplatform gevaren, omdat we maar één aarde hebben om door te geven aan toekomstige generaties. En ja, om verschil te maken moet je soms actie ondernemen. Juist als jonge meid.

Dat bleek ook uit de stortvloed aan steunbetuigingen die ik kreeg van mensen uit de hele wereld. Tegenwoordig voelen miljoenen jongeren, onder wie jonge meiden zoals Greta Thunberg, zich genoodzaakt om de straat op te gaan voor een leefbare planeet. Met demonstraties, petities en spraakmakende acties rebelleren zij tegen gevestigde, veelal fossiele, belangen. En al zou het de gewoonste zaak van de wereld moeten zijn, knokken voor het klimaat blijft toch een tikkie rebels – zelfs bijna tien jaar later.

Ik ben ervan overtuigd dat rebelse meisjes de wereld gaan redden.

— Faiza Oulahsen

ANGELINA ARORA

UITVINDER

Op een dag vroeg de caissière in de supermarkt aan Angelina om voor een plastic tas te betalen. Ze legde uit dat het honderden jaren duurt voordat plastic is afgebroken, en dat plastic tassen vaak in de oceaan terechtkomen. Daarom waren er in Australië wetten aangenomen om plastic afval te verminderen.

Toen het tijd was om haar natuurkundewerkstuk te maken, dacht Angelina na over wat de caissière had gezegd. Wat als ik een natuurlijker plastic zou ontwikkelen, bioplastic, dat de aarde niet schaadt? dacht ze.

Angelina experimenteerde met maiszetmeel, aardappelzetmeel en zelfs met bananenschillen. Niets werkte. Maar toen ze in de rij stond bij de snackbar werd haar aandacht getrokken door de garnalenschalen in de vuilnisbak. Het viel haar op dat de glanzende, bijna doorzichtige schalen sterk op plastic leken. Ze ontdekte dat garnalenschalen een stof bevatten die chitine heet.

Sommige wetenschappers gebruikten chitine al om bioplastic te maken, omdat het stevig is en niet oplost in water. Bovendien is er heel veel van! Alleen al in Australië ontstaat er elk jaar 75.000 ton afval afkomstig van zeevruchten.

Angelina perfectioneerde haar recept: een mengsel van chitine en een stof uit de cocons van zijderupsen. Haar bioplastic is buitengewoon goed! Het is sterk, flexibel en het kan worden gevouwen. Bij het meeste plastic duurt het vierhonderd jaar voor het is afgebroken, maar Angelina's plastic heeft daar maar 33 dagen voor nodig. En er komen geen schadelijke stoffen in de natuur terecht, er komt juist een stof vrij die planten helpt groeien.

GEBOORTEDATUM ONBEKEND

AUSTRALIË

ANNE HIDALGO

POLITICUS

Er was eens een meisje dat burgermeester van Parijs zou worden. Ze heette Ana María en was de dochter van een elektricien en een naaister. Op haar tweede verhuisde Anne met haar familie naar Lyon in Frankrijk. Maar ze had moeite om daar te aarden. Toen ze in groep vier zat, zei haar juf dat kleine Spaanse meisjes niet de beste van de klas konden worden. Anne stond te popelen om te bewijzen dat de juf ongelijk had.

Op haar veertiende nam Anne de Franse nationaliteit aan en een paar jaar later ging ze maatschappelijke dienstverlening en rechten studeren. Ze zag namelijk hoe moeilijk het was om een woning te krijgen of van de natuur te genieten in de stad. Ze wilde mensen helpen en de infrastructuur van steden verbeteren. Anne hield van Parijs, van de oude monumenten en kathedralen. Maar hoe zat het met de toekomst? Er waren zoveel overvolle wegen, vervuilde rivieren en betegelde parken. Anne was vastbesloten om de stad groener te maken.

In 2014 werd Anne de eerste vrouwelijke burgemeester van Parijs. Sindsdien heeft ze de stad getransformeerd. Ze verbood auto's in bepaalde straten en hielp kilometers aan nieuwe fietspaden aan te leggen om vervuiling tegen te gaan. Ze liet duizenden bomen planten en investeerde in groene daken, elektrische bussen en gratis openbaar vervoer. Ze hielp ook bij het opstellen van het Klimaatakkoord van Parijs, een plan en belofte van meerdere landen om klimaatverandering tegen te gaan.

'We hebben heel eenvoudige dingen herontdekt,' zegt Anne over haar werk. Eenvoudig, maar prachtig: de geur van de kersenbloesem in de lente of schaduw op een hete zomerdag.

GEBOREN OP 19 JUNI 1959

SPANJE EN FRANKRIJK

AUTUMN PELTIER

ACTIVIST VOOR SCHOON WATER

Autumn werd geboren in het Wiikwemikong-reservaat in Canada. Ze hield van grapjes uithalen, slijm maken met haar zus en appen met vrienden. Maar ze was heel serieus als het aankwam op de bescherming van het drinkwater en schoon water voor dieren, planten en bomen.

Autumn groeide op in de traditie van de Ojibwe/Odawa en leerde waterceremonies uitvoeren toen ze nog klein was. Ze liep met haar ouders door de kille winterwind en knielde op bevroren meren. Ze maakte een gat in het ijs en doopte er een speciale koperen beker in, waarmee ze water uit het meer schepte terwijl ze een gebed van bescherming zong.

Tijdens een van de waterceremonies stonden overal borden met GEEN DRINKWATER. Autumn hoorde dat ondergrondse pijpleidingen het water hadden vervuild. Dat brak haar hart.

In 2016 mocht Autumn de premier een speciaal cadeau overhandigen tijdens een jaarlijkse bijeenkomst van de First Nations, een deel van de oorspronkelijke bewoners van Canada. Met duizenden ogen op zich gericht haalde ze diep adem en overhandigde hem een koperen beker. Daarbij zei ze: ‘Ik ben heel ongelukkig met de keuzes die u hebt gemaakt.’ Ze vertelde hem dat hij haar volk pijn deed doordat de pijpleidingen hun water vervuilden. De menigte was geschokt en geïnspireerd, en de premier beloofde te helpen.

Sinds die dag reist Autumn de hele wereld over om haar stem te laten horen en te eisen dat regeringsleiders ons water respecteren en beschermen. Want zoals Autumn altijd zegt: ‘Water is alles. Het is het levensbloed van Moeder Aarde.’

GEBOREN OP 27 SEPTEMBER 2004

CANADA

